

वज्रकुटः शतशङ्ख इन्द्रसेनो ज्योतिष्मान् सुवर्णो हिर-
ण्यवीरो मेघमान इति सेतुशैलाः । अरुणा नमूणाऽऽ-
ङ्गिरसो बाविली सुप्रभाता कृतमारा कलम्बुरेति
महानद्याः । यासां जलोपसंगमविधूतैरलक्षमशोहं-
पतक्रोधीयनसत्याङ्गसंज्ञाः सत्वारो वर्षाः सहस्रायुषो
विबुधोपमसन्द्गनप्रजननाः स्वर्गद्वारं त्रया विद्याया
मगवन्तं त्रयीमयं सूर्यमात्मानं यजन्ते भाग० ५।२०।

“चारोदेन यथा दीपो जम्बुसंज्ञोऽभिषेदितः । संवेष्ट-
चारुदधिं पुण्यदीपस्तथा स्थितः । जम्बुदीपस्य विस्तारः
शतसाहस्रवर्गः । स एव द्विषुषो मङ्गलः । पुण्यदीपो-
ऽप्युदाहृतः । सप्त भेदातिथेः पुत्राः पुण्यदीपेन्द्रस्य वै ।
ज्येष्ठः शालभयो नाम शैशिरस्तदनन्तरः । सुखोदय-
कथानन्दः शिवः क्षेमक एव च । भुवश्च सप्तमस्तेषां
पुण्यदीपेन्द्ररा ६मे । पूर्वं शालभयं वर्षं शिशिरं सुखदं
तथा । श्रानन्दश्च शिवश्चैव क्षेमकः भुवश्च च । मर्यादा
कारकास्तेषां तथान्ये वर्षपर्यन्तः । सप्तैव तेषां नामानि
दृष्टव्यं सुनिश्चितम् । गोमेदश्चैव चन्द्रश्च नारदो दु-
न्दुभिस्तथा । सोमकः सुमनाः शैलो वैष्णवश्चैव सप्तमः ।
वर्षेष्वेव रथेषु सर्वेष्वेतेषु चानद्याः । वसन्ति देवग-
न्धर्वसंहिताः शततः प्रजाः । तेषु पुण्याः जनपदाश्चिराच्च
क्षियन्ते जनः । नाभयो व्याधयो वापि सर्वकालसुखं
हि तत् । तेषां नद्याश्च सप्तैव वर्षपर्यन्तं सप्तद्वाराः ।
नामतस्ताः प्रवक्ष्यामि श्रुताः पापं हरन्ति याः । अतुलप्रा-
प्तिश्चा चैव विपापा दिविगा क्रुधः । अमृता सुखता
चैव सप्तैतास्तत्र निजनाः । एते शैलास्तथा नद्याः प्र-
क्षानाः कथितास्तत्र । सुहृन्मृगस्तथा शैलास्तत्र सन्ति सह-
स्रशः । ताः पिबन्ति सदा कृता नदीर्जनपदास्तु ते ।
अपसर्पिणी न तेषां वै न ज्योत्स्पर्पिणी प्रजा । न
तत्रास्ति युगावस्था तेषु स्थानेषु सप्तसु । तेषां युगस्य
काष्ठः सर्वदेव महाद्युते । विष्णुपु० कल्पभेदाक्षमभेदः ।
तदुत्तरं वनस्य णलम् पुण्यवणम् । पुण्यसादूरदेशादि च
नडाः कुक्षः । पुण्यवीय तत्त्वमीपादौ त्रि० ।

पुण्यजाता स्त्री पुञ्चात् तत्त्वमीपस्यप्रवृत्त्यात् जाता । सर-
स्वत्यां नद्यां भा०श० १७०अ० । [२६अ० ।

पुण्यतीर्थं न० पुण्यसमीपस्थं तीर्थं शाक०त० । तीर्थभेदे हरिवं०
पुण्यप्रस्तवणं न० पुण्यस्य समीपस्थं प्रस्तवणम् । सरस्वत्युत्-
पत्तिस्थाने भा०श० ५०अ० ।

पुण्यराज पु० इत० । सोमतीर्थस्थिते पुण्यनरे भा०श० ४४अ०

पुञ्चादि पु० फले अणुप्रत्ययलुगनिमित्ते शब्दमणे स च गणः
पा० ग० उक्तो यथा “पुञ्ज न्यस्योप अश्वत्थ इकुटो
शिशु इव कज्जलं दृश्यते” ।

पुञ्चावतरणं न० अवतरत्यकात् अव-त-अपादाने ल्युट्
पुञ्जः तत्त्रिकटस्थितप्रसङ्गणरूपमवतरणम् । सरस्वत्या
अवतरणस्थाने पुञ्जप्रस्तवणं भा०श० ८८अ० ।

पुंति पु० पु-पा० इति । अत्रिभेदे क० १०।८४।७ ।

पुन न० पु-अच् । १ कैवर्तीकुलके २ गन्धर्वके मेदि० । पु, त्वा
२ गन्तरि त्रि० । भावे अच् । ३ पुवने (भाषा) कर्त्तरि क-
रणे वा अच् । ४ भेके इभेकके (भेका) ७ भेके दन्वपचे
८ वानरे १० जलकाके ११ कुलके १२ प्रवणे १३ पकटोद्वे
१४ कारण्डवखगे १५ शब्दे १६ पतिगतौ च पु० मेदि० ।
जातित्वे स्त्रीत्वमपि स्त्रियां लीप् । १७ प्रेरणे १८ यत्नौ
च पु० शब्दरत्ना० । १९ जातभेदे हेमच० २० पुनवे (पोलो)
कत्स्नधारणयन्त्रभेदे त्रिका० । २१ जलकुटो मिता०
२२ जलचरपक्षिगणभेदे यथोक्तं भाषप्र०

“हंससारसकाचाक्षवक्रक्रौञ्चसाराः । नान्दीसुखी
सकादम्बा बलाकाद्याः पुत्राः कृताः । पुत्रान्ते सन्निभे
यस्मादेते तस्मात् पुत्राः कृताः” । एतेषां मांसगुणाः ।
“पुत्राः पितृहराः क्षिप्रं अधुरा युरवो हिमाः ।
वातश्लेष्मप्रदाश्चापि बलशुक्रकराः सराः” ।

पुनवक त्रि० पु-वा० अच् । १ मुतगतिकारके २ खगधारादौ
नर्त्तके त्रिका० ३ चण्डाले हला० ४ भेके इपुनो राजनि०
पुनवग पु० पुवन् सन् गच्छति गम-ड नि० । १ वानरे २ भेके
३ सूर्यसारथौ मेदि० ४ पुनवृत्तखगे शब्द० । ५ शिरोम-
द्वे राजनि० । [भेकानां गतौ स्त्री ।

पुनवगति पु० पुवेन गतिरस्य । १ भेके शब्द० । इत० पुवानं
पुनवङ्ग पु० पुवन् सन् गच्छति गम-ड अच् सन् मि० । १ वानरे
२ श्वगे शब्द० । ३ पुनवृत्ते राजनि० । [वानरे अमरः ।

पुनवङ्गम पु० पुवन् सन् गच्छति गम-अच् सन् मि० । १ भेके ।
पुनव त्रि० पु-ल्यु । १ निम्ने प्रवणे क्रमनिश्चयतां गन्तरि
“प्रागुदक् पुननां भूमिं कारवेत् यत्नतो नरः” ति०त०
मत्स्यपु० । भावे ल्युट् । जलोपरि गतौ न० (भाषा) ।

पुनविक त्रि० पुवेन तरति ठन् । पुवेन तारिणि ।

पुञ्च न० पुञ्जस्य समूहः, तस्य विकारस्तस्य फलं वा अच् न
लुप् । १ पुञ्चद्वयफले २ तद्विकारे ३ तत्त्वसुदाये च ।

पुञ्जयोगि पु० प्रयोगनान्नः राज्ञः पुनः इज् वेदे रस्य लः ।
प्रयोगनान्नः राज्ञः पुनः क० ८।११